Abstrakt

Fylogeografie hlubokomořských ryb je málo prozkoumaná, a to převážně kvůli extrémním podmínkám, ve kterých tyto živočichové žijí, a obtížné logistice sběru vzorků pro jejich výzkum. Cílem této práce je shrnout informace o fylogeografii hlubokomořských ryb, identifikovat faktory ovlivňující rozšíření populací a porovnat situaci napříč fylogenezí paprskoploutvých ryb. Rozšíření/oddělení jednotlivých populací hlubokomořských ryb je ovlivněno fyzikálními, topografickými a hydrografickými faktory. Jejich propojení je způsobeno migračními schopnostmi ryb a využitím mořských proudů pro jejich disperzi. Naprostá většina hlubokomořských ryb podstupuje nějakou formu migrace, minimálně během ontogenetického vývoje. Migrace může být vertikální nebo horizontální a nejčastější je diurnální vertikální migrace, kdy se ryby pravidelně v noci přesouvají do nižších hloubek kvůli potravě. Pro výzkum fylogeografie se využívají molekulární metody, převážně markery mitochondriální DNA, za účelem vytvoření či rekonstrukce fylogenetického stromu druhů. Výsledky naznačují, že topografie mořského dna je jen v malém množství případů bariérou pro tok genetické informace. Dále výsledky často vyvrací hypotézu o izolaci způsobené vzdáleností mezi populacemi, protože hlubokomořské ryby často vykazují poměrně vysokou míru panmixie. Pokud u konkrétních druhů dochází ke speciaci jedná se o sympatrickou, nebo parapatrickou.